

Haand holdt op i sin kortslæbede Kjole, saa man bagfra akkurat kunde se den pibede Kant af et stivet Skørt og Hælene af et Par Laksko.

Hun var vedvarende lutter Smil og naturlig Elskværdighed og lignede slet ikke sig selv fra forleden. Det Indblik i Præstegaardens Familieliv, som de faa Minutters Ophold i Storstuen havde forskaffet hende, havde ikke alene givet hendes Selvfølelse fuld Oprejsning for Fortidens Ydmygelser; hun begyndte endog at føle lidt af sin tidligere, søsterlige Medfølelse for ham, af sin gamle Trang til at vinde hans Fortrolighed for at kunne adsprede og opmuntre ham lidt.

Imidlertid var de andre standset henne ved en solbeskinnet Græsplæne i den forreste Del af Haven. Hansine havde forsøgt at indlede en Samtale med Frøken Gerda; men efter at de havde vekslet nogle Ord aldeles uden at kunne forstaa hinanden, havde den unge Pige i sin Raadvildhed givet sig til at lege med den lille Sigrid. De to løb nu ude i Solskinnet paa Græsplænen og legede Tagfat, mens Hansine sad paa en Bænk henne i Skyggen af en Hæk, hvorfra hun opmærksomt iagttog den unge Pige under Legen, betragtede hendes Dragt, hendes glade Smil, hendes lette Bevægelser og smukke, hvide Tænder.